

Predmet: Rudice

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Okrivljeni: Nezir Mehmetaj

Glavni pretres: 16. 10. 2024.

Ispitivanje svedoka Vojislava Dubaka

Svedok optužbe Vojislav Dubak naveo je da je do juna meseca 1999. godine živeo na Kosovu u selu Budisavce, kada je napustio selo i otišao u Crnu Goru, u mesto Radovići, iz bezbednosnih razloga. Čim je došao u Radoviće upoznao je Ahmeta Mališeva, zeta pokojnog Ramadana Jelaja, kog je ranije znao samo iz viđenja. Ahmet mu je ispričao da je jedva izvukao živu glavu iz Rudica (Kosovo), da su ga pripadnici OVK, optuženi Nezir Mehmetaj i Enver Mehmetaj, pretukli, da ga je tukao i Bujar Bajraktari, koji im je bio kao neki komandant, i pokazao mu je leđa, koja su tada bila sva crna. Ubrzo je u Radoviće došla i Kumrije Mališeva, Ahmetova supruga, sa decom i njena sestra Ajša Nošaj, koje su živele u selu Rudice. Poznavao ih je odranije jer je znao njihovog oca, pokojnog Ramadana Jelaja. Pomagao im je dok su tu bile u izbeglištvu. Kod njih su u posetu dolazila njihova braća Dževdet i Dževat, kojima su Kumrije i Ajša pričale da im je otac ubijen. Njihovog oca su nagovorili pripadnici OVK da ode do kuća porodice Dašić u Rudici i da im kaže da predaju oružje koje su zadužili, te da im se ništa neće desiti. Dašići su predali oružje, ali svedoku nije poznato kome. Ramadan Jelaj je posle ovoga iz straha od Albanaca otišao za Crnu Goru, ali se vratio kući. Tada su ga pripadnici OVK iz dvorišta kuće izveli, uveli u jedan automobil i rekli Kumrije da oca više neće videti. Kasnije je Kumrije u reci Drim videla neki leš, pa je prišla da ga pogleda i utvrdila da se radi o njenom ocu. Otišla je da o tome obavesti pripadnike KFOR-a, ali dok su oni izašli na teren, neko je sklonio telo. Kumrije je pominjala optuženog Nezira Mehmetaja, Envera Mehmetaja, Bujara Bajraktarija i nekog Ahmađekaja. U odvođenju Dašića, Mihaila, Dragana, Novaka Radosava i Jovanke, po rečima Kumrije Mališeva, učestvovali su Bujar Bajraktari, Nezir i Enver Mehmetaj, i Ahmađekaj, a to su videli i njena sestra Ajša i deca koja su tu bila prisutna. Optuženog je u Rudici viđala u uniformi OVK. Šiljaković Zorku su isto odveli i Kumrije je čula njenu vrisku i kuknjavu. Ista grupa koja je odvela Dašiće je iz njihovih kuća prvo uzela sve što je vredno, a kasnije zapalila kuće. Isto su uradili i sa kućama Vulića, Živana, Milutina i Radoslava. O pljačkanju i paljenju kuća pričao je i Ahmet Mališeva. Svedok je od Kumrije čuo kako je Cen, Ahmetov brat, došao po nju i decu u Rudice da ih odvede, ali su ga pripadnici OVK tukli do smrti. Za ovaj postupak svedok je saznao od Salija Mustafaja, sina pokojnog Ramadana Jelaja, i napomenuo da je u kontaktu i sa Mihailom Dašićem. Svedok je, po vlastitim rečima, neko vreme razmišljao hoće li se obratiti nadležnima i ispričati šta zna o događajima u Rudici, jer zna

da su Albanci sa Kosova osvetoljubivi. Sa Kumrije Mališeva je pričao na albanskom jeziku, s obzirom na to da ga odlično zna.

Iznošenje završnih reči stranaka zakazano je za 25. novembar 2024. godine, sa početkom u 10 časova.

Fond za humanitarno pravo